

[Poul Møller.]

nister det i og for sig ikke med, at staten skulle vinde nogen skatteindtægt; det var ikke et skattepolitisk mål, man sigtede imod, men at begrænse bygge- og anlægsvirksomheden i en periode for at nedbringe den stærke økonomiske aktivitet, som herskede i samfundet i sommeren 1954. Vi vil gerne have undersøgt, om dette argument kan gælde for det kommende år, vi vil gerne have undersøgt, om man efter de begrænsninger, der er sket i det sidste år, anser det for rimeligt og rigtigt fortsat ad denne vej at forsøge at neddæmpe den økonomiske aktivitet, eller om ikke beskæftigelsen har udviklet sig således, at det ikke kan være rigtigt at foreslå en forlængelse for 1957.

Jeg vil også gøre den bemærkning, at ved at føje paragraffen ind i den årlige ligningslov gør man det til en skattepolitisk foranstaltning mere end til en foranstaltning overfor bygge- og anlægsvirksomheden, og vi er bange for, at det efterhånden ender med at blive en permanent foranstaltning, en permanent begrænsning af en- og to-familieshusenes mulighed for at blive vedligeholdt. En sådan permanent foranstaltning vil efter det konservative folkepartis opfattelse være højst uretfærdig og virke højst vilkårligt overfor ejere af henholdsvis nye og gamle huse og ejere af henholdsvis små og store huse. Vi har derfor ingen sympati for dette forslag, og vi vil ikke kunne anbefale, at denne bestemmelse går ind i ligningsloven.

Med disse bemærkninger vil jeg iøvrigt anbefale lovforslaget til en velvillig og grundig udvalgsbehandling.

Axel Sørensen: I den debat, som her finder sted vedrørende vor skattelovgivning, vil jeg meget kort have lov til at minde om, at det i 1933 lykkedes daværende socialminister Steincke at få samlet et dusin sociale love til et kompleks bestående af fire afsnit. Når vi på det skattemæssige område i dag behandler en af de mange midlertidige love, som hele vor skattelovgivning består af, har man vel lov til at ønske, at det må lykkes for den højtærede finansminister og det nu forhåbentligt arbejdende skattereformudvalg at gennemføre en forenkling af skattelovgivningen, således at den kommer til at bestå af klare afsnit,

nemlig afsnit vedrørende stats-, amts- og sognekommunale skatter samt vedrørende en enklere byrdefordeling end den nuværende. Men indtil man når igennem med et så besværligt arbejde af såvel teknisk som politisk karakter, må vi nøjes med midlertidige bestemmelser i skattelovgivningen og finde os i, at der fremkommer ændringer år efter år. Således også med hensyn til ligningsloven for det kommende skatteår.

I år er det bl. a. § 2, der ændres. Det drejer sig som allerede nævnt om de personer, der er tilflyttet Danmark fra udlandet. Den gældende regel går ud på, at en dansker, der vender hjem fra udlandet, bliver ansat til at svare skat af den indkomst, som er indtjent i det foregående år, selvom vedkommende i det fraflyttede land har været underkastet en skat ved kilden. Disse forhold har i det praktiske skatteligningsarbejde givet anledning til stor utilfredshed hos skatteyderne, idet disse efter at have betalt kildeskat i et andet land må finde sig i, at den samme indkomst kommer til at danne norm for beskatningen det efterfølgende år i tilflytningslandet.

Nu foreslår den højtærede finansminister dette forhold ændret til, at tilflyttere foreløbig beskattes af en ansættelse her i landet. Det samme vil blive tilfældet det efterfølgende år, medmindre den skattepligtige indenfor det foregående kalenderår har opholdt sig i et tidsrum af mindst 6 måneder her i landet. I et sådant tilfælde vil indkomsten i dette tidsrum være at lægge til grund for ansættelsen, således at den svarer til og beregnes efter et fuldt års indtægt.

Jeg tror, at den foreslåede ændring vil give anledning til en hel del færre misforståelser. Det vil give anledning til, at en hel del danskere, der har opholdt sig i udlandet, men som nu måske ønsker at blive deres sidste år i Danmark, kan se forholdene lagt sådan tilrette økonomisk, at de ønsker at rejse hjem, og derfor kan vi tiltræde denne ændring. Men jeg synes, at de beregningsforhold, der redegøres for i § 2, stk. 4, er noget komplicerede og en smule for vidtgående. Jeg håber, at man i udvalget kan finde frem til mere enkle former for beregningen af skatten.